

РЕШЕНИЕ

№ 7490

гр. София, 22.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 27.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4373** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорност на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по исковата молба на [фирма], [населено място], чрез процесуалния му представител адв. Л. К. от САК срещу Столична община /СО/, с която е предявен иск за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди от отменено наказателно постановление /НП/ № СФИ18-РД29-1/07.02.2018 г., издадено от заместник-кмет на СО, с цена на иска 500лв.

В исковата молба се навеждат доводи за наличието на всички законови предпоставки за уважаване на исковата претенция. Сочи се, че е несъмнено установена отмяната с влязло в сила съдебно решение на НП № СФИ18-РД29-1/07.02.2018г., издадено от орган на ответника. Твърди се, че за проведеното съдебно обжалване на НП ищецът е ангажирал адвокатска защита и е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева. Като сочи, че направените разноски са в пряка причинна връзка с оспорване на отмененото НП, моли съда да осъди ответника да ги заплати. Моли за уважаване на исковата претенция в пълен размер като основателна и доказана. Претендира разноските и за настоящото производство.

Ответникът – Столична община, чрез процесуалния си представител юрк. Т., оспорва предявената искова претенция в депозирано становище – отговор на ИМ. Възражава, че претендираните вреди са прекомерни и не са в пряка причинно-следствена връзка с

отмененото НП. По тези съображения за неоснователност на исковата претенция моли за отхвърлянето ѝ, евентуално за уважаване в по-малък от претендирания размер. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатения от ищеца адвокатски хонорар за настоящото производство.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на иска.

Административен съд София - град, след като съобрази релевираните с исковата молба основания, доводите на страните, е прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

С влязло в законна сила на 12.02.2020 г. съдебно решение от 20.01.2020г. на Софийски районен съд по НАХД № 8646/2019 г., е отменено НП № СФИ18-РД29-1/07.02.2018г., издадено от зам. – кмета на СО, с което на [фирма], [населено място], е наложена имуществена санкция в размер на 300 лева за извършено нарушение по чл.28а, ал.1 от НРУИТДТСО.

В кориците на изисканото и приобщено към материалите по настоящото дело НАХД № 8646/2019 г. на СРС, НО, 12-ти са приложени като доказателства пълномощно от 12.04.2019 г. и Договор за правна защита и съдействие от същата дата, сключен между ищеца като възложител и адв. Л. К. от САК като изпълнител, по силата на който възложителят се е задължил да заплати на изпълнителя възнаграждение във връзка с осъществяване на процесуално представителство по обжалване на процесното НП, като договореното възнаграждение е заплатено в брой.

При тези данни съдът изведе следните правни изводи:

Предявеният иск е процесуално допустим - предявен от лице с правен интерес от завеждане на делото и срещу ответник, който е пасивно легитимиран по него. С оглед твърдените фактически обстоятелства за търпяна от ищеца вреда, пряко и непосредствено причинена от отменено по съдебен ред наказателно постановление, правното основание на исковата претенция е чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, поради което искът за обезвреда е подсъден на административните съдилища, съгласно Тълкувателно постановление № 2/ 19.05.2015 г. по т. дело № 2/ 2014 г. на ВКС и ВАС на РБ.

Съгласно чл. 203 от АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Нормата на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ урежда ангажиране отговорността на държавата и общините за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, а според чл. 4 ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице.

За ангажиране отговорността на държавата и общините за вреди, законодателят изисква кумулативното наличие на няколко предпоставки, а именно: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, отменени по съответния ред; актът, действието или бездействието да са издадени или извършени при или по повод изпълнение на административна дейност; ищецът да е претърпял вреда от незаконосъобразния акт, действие или бездействие; наличие на пряка и непосредствена причинна връзка между постановения

незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липса дори на един от елементите на посочения фактически състав отговорността на държавата не може да бъде реализирана по визирания ред.

Съдът намира, че са налице всички елементи от фактическия състав на чл.1 от ЗОДОВ, поради което следва да бъде ангажирана отговорността на ответника за репарирание на търпените от ищеца вреди.

На първо място, налице е незаконосъобразно наказателно постановление, отменено с влязъл в сила съдебен акт, предвид което съдът приема, че е осъществена първата предпоставка за ангажиране отговорността на ответника по реда на ЗОДОВ. Безспорно е установено по делото, че НП № СФИ18-РД29-1/07.02.2018г., издадено от зам. – кмета на СО е отменено като незаконосъобразно с влязло в сила решение по НАХД № 8646/2019 г. по описа на СРС, НО, 12-ти състав. Този акт, макар и да не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, е издаден при упражняване на санкционираща административна дейност. В тази връзка съдът приема, че наказателното постановление, което е отменено по реда на ЗАНН представлява незаконосъобразен акт по смисъла на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ и е основание за ангажиране на отговорността на държавата и общините.

Вторият елемент от фактическия състав на чл.1 от ЗОДОВ – търпенето на имуществени вреди от ищеца, също е налице. С плащането на адвокатския хонорар на пълномощника по делото за отмяна на незаконосъобразното НП ищецът търпи вреди, изразяващи се в имуществена загуба, с оглед намаляване на имущественото му състояние с размера на адвокатското възнаграждение по договора за правна защита.

Осъществен е и изискуемият от закона трети елемент от фактическия състав на „непозволеното увреждане по чл.1 и чл.4 от ЗОДОВ – наличието на пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт и вредоносния резултат. С Тълкувателно решение № 1/15.03.2017 г. по т.д. № 2/2016 г. на ОСС на I и II колегия на ВАС е прието, че изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната на НП представляват пряка и непосредствена последица по смисъла чл. 4 ЗОДОВ. Приема се, че направените деловодни разноски, представляващи претърпяна загуба, измерваща се с паричните средства, които ищецът е заплатил, за да реализира правото си на защита срещу незаконосъобразния акт на администрацията са в пряка причинно- следствена връзка с издадения от органи или длъжностни лица на ответника незаконосъобразни административни актове /приравнените на тях в случая НП/.

По делото е безпротиворечиво установен и размерът на претендираните от ищеца имуществени вреди – за ангажираната адвокатска защита дружеството е заплатило възнаграждение за един адвокат в размер на 500лв. по НАХД № 8646/19г. на СРС.

Тъй като посоченото плащане се намира в пряка и непосредствена връзка с отмененото НП, същото се явява вреда по смисъла на чл. 1 от ЗОДОВ, която следва да се репарира по настоящия исков ред, с оглед липсата на специален ред в ЗАНН или друг процесуален закон, касаещ административно наказателните производства към момента на извършените разходи за адвокатска защита по делата. Като е предизвикало имуществено разместване в отрицателна посока за ищеца това плащане несъмнено представлява имуществена вреда за него. И тъй като е липсвала процесуална възможност да се упражни претенцията за разноски в административно-наказателното производство от неоснователно санкционираното лице, следва изводът, че направените от него разноски за правна помощ в хода на това

производство, приключило с отмяна на наказателното постановление, представляват имуществена вреда, която подлежи на обезщетяване в исковото производство по реда на ЗОДОВ.

По изложените съображения, предвид кумулативното наличие на всички елементи на фактическия състав на иска с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, следва да бъде ангажирана отговорността на ответника за обезщетяване на претърпените от ищеца имуществени вреди в пълния претендиран размер от 500лв.

При този изход на спора на ищеца следва да се присъдят разноските по делото в размер на 325лв. – 300 лв. заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство и 25лв. заплатена д.т., каквато е дължимата по тарифата за д.т. Предвид направеното от ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, /при материалния интерес от 500 лв., минималният размер на адвокатското възнаграждение, определен съгласно чл. 8, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за М. е в размер на 300 лева/, и липсата на фактическа и правна сложност на делото, размерът на адвокатското възнаграждение следва да се намали до 300 лв.

Ръководен от гореизложеното, Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма], [населено място], на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, сумата в размер на 500 /петстотин/ лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в заплатени разноски за адвокатска защита във връзка с обжалване на отменено по съдебен ред наказателно постановление /НП/ № СФИ18-РД29-1/07.02.2018 г., издадено от заместник-кмет на СО.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма], [населено място] сумата от 325лв., представляваща направени разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: